

(BLISKA PROŠLOST I BLISKA BUDUĆNOST)

...podrazumeva delovanje Prirode kao sistema sa uređenom strukturom hijerarhijski raspoređenih nivoa i uzročno-posledičnog njenog delovanja i ispoljavanja. U takvom slučaju postoji mogućnost ocene njene evolucije u prošlosti i prognoze za kraći budući period...

...Krajem 19. i tokom 20. veka došlo je do promene odnosa posebno pojavom ideja Nikole Tesle i John Worrell Keely koji su svojim radovima i postignutim rezultatima zašli u do tada nepoznate oblasti delovanja Prirode u kojima se dešavaju procesi i pojave mnogo višeg energetskog nivoa, ne samo u odnosu na stanje zatečeno u to vreme već i do danas postignuto...

...za-hvaljujući većoj širini i dubini Teslinih istraživačkih projekata u odnosu na Keely-ja koja je zadirala u suštinske domene Prirode i njenog delovanja sa jedinstvom različitosti nefizičkih i fizičkih veličina i njihovog delovanja, odnosno jedinstvom duha i materije....

1.UVODNA NAPOMENA

Ovaj rad je napisan na osnovu stavova sadržanih u knjizi (L.1) i njihovog kraćeg prikaza u radu (L.2), a odnose se na novi model Priorde označen kao NMN model (Natural Model of Nature – NMN model) i pokušaj da se na osnovu njegovih stavova da kraća analiza nekih procesa na zemlji. Zbog novina uvedenim u pristupu posmatranja Prirode predložio bih čitaocu da radi lakšeg razumevanja ovog članka pročita barem kraći prikaz u L.2. Suština novina je uvođenje mentalne supstance kao osnovnog energetskog, upravljačkog, kontrolnog i korekcionog sistema u Priorodi na svim njenim strukturnim nivoima. Kroz interakcije komponenti ovih sistema sa odgovarajućim fizičkim supstancama (električna i materijalna) na svim strukturnim nivoima formiraju se različiti pojavni oblici od atomskih struktura pa do nebeskih tela i njihovih sistema uključujući i sve vrste bioloških pojavnih oblika različitih karakteristika i nivoa svesti, zaključno sa homo sapiensom. Uticaj ovih sistema posebno je značajan za homo sapiensa, njegovu pojavu na sceni Prirode, njegove karakteristike i neprekidni razvoj, što podrazumeva nepre-kidnu njihovu multilateralnu vezu sa pojedinim mentalnim sistemima.

Karakter ovog modela je da podrazumeva delovanje Prirode kao sistema sa uređenom strukturom hijerarhijski raspoređenih nivoa i uzročno-posledičnog njenog delovanja i ispoljavanja. U takvom slučaju postoji mogućnost ocene njene evolucije u prošlosti i prognoze za kraći budući period, ali pod uslovom da se dovoljno puzdano i detaljno sagleda model njenog delovanja. Cenim da u NMN mo-delu ima dovoljno elemenata koji omogućavaju takvu ocenu pa ću se upustiti u taj postupak, bez ob-zira na skrivene teškoće koje sadrži ovako složen sistem kakva je Priroda. Kvalitet te ocene pred-sta-vljaće i izvesnu ocenu valjanosti samog modela.

Potrebno je još ukazati na jedan stav ovog modela, koji neću ovde detaljnije obrazlagati, a koji se odnosi na usaglašenost delovanja kosmičkih mentalnih sistema i bioloških pojavnih oblika, a

pre svega homo sapiensa. Ta usaglašenost delovanja zasniva se na potrebi Prirode za postojanjem i razvojem bioloških pojava oblika, jer iz njih crpi dodatne količine mentalne mase neophodne za neprekidni razvoj same Prirode (L.1).

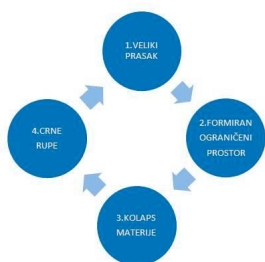
2.OPŠTA OCENA EVOLUCIJE OGRANIČENIH PROSTORA

Kao polazište u formiranju NMN modela poslužila je sledeća polazna paradigma:

Priroda je u neograničenom prostoru Kosmosa široko razuđeno harmonično jedinstvo različitosti tri supstance: dve fizičke (materijalna i električna) i jedne nefizičke (mentalna) sa svojim sistemima i poljima. Jedinstvo koje se održava kroz raznovrsne interaktivne procese zahvaćujući prostorno asinhronim cikličkim i regenerativnim procesima i procesima na pojedinačnim lokacijama Kosmosa, programiranim i vođenim od strane nefizičkih sistema sposobnih za samorganizaciono delovanje. Ovo jedinstvo se ispoljava kroz procese i pojavne oblike prisutne u mnogim sistemima i podsystemima hijerarhijski raspoređenim na različitim strukturnim nivoima u okviru odvojenih prostornih lokacija sa povećanom koncentracijom materijalnih struktura kao entiteta razmeštenih u prostoru Kosmosa i nazvanim Ograničeni prostori – OP. Nosioci te cikličnosti su periodične programski određene promene energetskog nivoa nefizičkih sistema u pojedinačnim OP. Premeravanje Kosmosa i prebrojavanje OP u njemu ne mogu se smatrati racionalnim postupcima, obzirom na naše mogućnosti uvida u stanje Kosmosa u celini, pa smatram da se u oba slučaja radi o uslovno neorganiziranim veličinama.

Svaki od ovih Ograničenih prostora predstavlja jednu po ponašnju jedinstvenu materijalnu sredinu u kojoj se neprekidno odvijaju ciklični procesi formiranja i raspada njenih materijalnih struktura sa periodama reda više desetina milijardi zemaljskih godina. Inicijativni procesi uspostavljanja i kompletnog odvijanja ovih ciklusa su posledica delovanja kosmičkih mentalnih sistema. Ove ciklične promene, koje imaju u određenoj meri i evolutivni karakter, treba posmatrati sa dva aspekta čija je specifičnost sledeća:

1. Razvoj pasivnih i poluaktivnih materijalnih struktura u OP koje obuhvata i različita nebeska tela sa njihovim sistemima. Ovaj razvoj teče po skoro ustaljenoj šemi iz ciklusa u ciklus mentalnih energetskih talasa (MET) koji zahvataju periodično svaki OP. Skica osnovnog toka ovih cikličnih procesa u OP prikazana je grafički na Sl.1. Na njoj je za početak označen veliki prasak označen sa 1, posle prelaznog perioda nastaje tzv. kvazistacionarni period 2 formiranog OP sa svim pojava oblicima, kolapsa materije 3 tokom kojeg se formira crna rupa i period njenog trajanja 4. Moguće su manje promene tog razvoja na osnovu opšte analize razvojnog procesa svih OP u Kosmosu i neprekidnog rasta energetskog nivoa kosmičkog mentalnog sistema.

<http://kny.rs/?p=2885>

Ovdje može biti Vaša reklama